

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΑΤΗΣ ΕΠΑΝΕΜΦΑΝΙΣΗΣ ΕΓΧΩΡΙΑΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΠΡΟΣΟΧΗ

Δρ. Μαρία Αλβανού,
(Εγκληματολόγος, Αναλύτρια - RIEAS)

Copyright: www.rieas.gr

Το τελευταίο διάστημα η Ελλάδα είναι αντιμέτωπη με μια ανησυχητική και άνευ προηγουμένου σε ένταση, συχνότητα και επιχειρησιακή μεθοδολογία επανεμφάνιση τρομοκρατικής δράσης. Η δικαστική καταδίκη μελών της 17 Νοέμβρη δεν έκλεισε τελικά το κεφάλαιο «εγχώρια τρομοκρατία» στην χώρα μας. Μετά τη ρουκέτα κατά της Αμερικανικής Πρεσβείας από τον Επαναστατικό Αγώνα, πρόσφατα είχαμε επιθέσεις κατά αστυνομικών οργάνων από την οργάνωση «Σέχτα Επαναστατών», 17 εμπρηστικές επιθέσεις από την «Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς Αθήνας - Θεσσαλονίκης», με στόχο μεταξύ άλλων δικαστικά και πολιτικά πρόσωπα, τον ξυλοδαρμό ενός ακαδημαϊκού, επίθεση κατά τηλεοπτικού σταθμού και ένα αυτοκίνητο-βόμβα (που τελικά δεν εξερράγη) έξω από τραπεζικό όμιλο.

Διανύουμε μια εποχή που η τρομοκρατία αποτελεί την υπ' αριθμόν 1 απειλή, που καλούνται να αντιμετωπίσουν τα σύγχρονα κράτη με τη λήψη διαφόρων και συχνά αυστηρών μέτρων. Το θέμα είναι πως η τρομοκρατία που αντιμετωπίζουν τα λοιπά π.χ. ευρωπαϊκά κράτη ή οι ΗΠΑ φέρει το επίθετο «διεθνής τρομοκρατία». Με εξαίρεση δηλαδή την Ισπανία (που έχει το πρόβλημα των Βάσκων-ETA), ο κίνδυνος κυρίως προέρχεται από οργανώσεις που εμφορούνται από ιδανικά ισλαμιστικού εξτρεμισμού και jihad με επιθέσεις αυτοκτονίας και άλλες βίαιες επιχειρησιακές μεθόδους προσπαθούν να ανατρέψουν το πολιτισμικό και πολιτικό καθεστώς των δυτικών δημοκρατιών. Ακόμη και χώρες με «παράδοση» εγχώριας τρομοκρατίας αναρχικού και αριστερού εξτρεμιστικού χαρακτήρα (όπως η Ιταλία, η Γερμανία), πλέον δείχνουν να έχουν ησυχάσει από τέτοιου είδους επιθέσεις και ασφαλίζονται πλέον εναντίον του νέου κινδύνου .

Οι καινούργιες αυτές επιθέσεις από ομάδες με ακραία αριστεριστικά και αναρχικά χαρακτηριστικά στη Ελλάδα είναι ανησυχητικές για πολλούς λόγους. Καταρχήν είναι σύμπτωμα της γενικότερης κατάστασης της χώρας μας που εκφάνεται ακόμη και στην τρομοκρατία. Η Ελλάδα πάσχει από παθογένεια κοινωνική, πολιτειακή και πολιτική που άλλες ευρωπαϊκές χώρες ξεπέρασαν μετά τις δεκαετίες '70 και '80 (δεκαετίες που ακριβώς ταλανιζόταν η Ευρώπη από αναρχο-αριστεριστικές τρομοκρατικές οργανώσεις). Σκάνδαλα πολιτικά, κυβερνητικά και στους κόλπους της δικαιοσύνης, διαφθορά στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, αναποτελεσματική και αναχρονιστική παιδεία, δυσλειτουργία στους θεσμούς ουσιαστικής προστασίας του πολίτη και ανασφάλεια του, όλα τα παραπάνω συνθέτουν ένα σκηνικό που μας ξεχωρίζει από τα λοιπά σύγχρονα ευρωπαϊκά κράτη.

Οι οργανώσεις που συνεχίζουν την κληρονομιά της 17 Νοέμβρη με βλέψεις να διαταράξουν την ασφάλεια της Ελλάδας, αν προσέξουμε αναφέρονται στα ίδια

προβλήματα και καταστάσεις που υφίστανται εδώ και 35 χρόνια και τα χρησιμοποιούν ως άλλοθι για την στυγνή εγκληματική δράση τους. Αυτό που φαίνεται διαφορετικό, είναι ότι στις προκηρύξεις των νέων αυτών ομάδων, συναντούμε μια πιο «αγοραία» διάλεκτο και έλλειψη περίτεχνων θεωρητικών σχημάτων. Όμως αυτό μπορεί κάλλιστα να είναι και μια συνειδητή επιλογή το δήθεν ιδεολογικό κάλυμμα της εγκληματικής βίας να μην έχει τη μορφή "μανιφέστου" που αντιλαμβάνονται και αποδέχονται οι μνημένοι στην οργάνωση και προσπαθεί να προσεγγίσει συμπαθούντες. Η νέα ρητορική τακτική μπορεί να εκφράζει μια πλήρη αδιαφορία να εξασφαλιστεί η ανοχή των πολιτών (σε αντίθεση με τη συνήθη και συχνή τακτική οι ομάδες να προσπαθούν να προπαγανδίσουν τη δράση τους). Σε αυτό το συμπέρασμα μοιάζει να οδηγεί και η επίθεση με αυτοκίνητο-βόμβα που θυμίζει εικόνες από road bombs στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ και σηματοδοτεί μια νέα επιχειρησιακή μεθοδολογία τυφλών χτυπημάτων που επιτάσσει την προσοχή μας. Οι νέες αυτές ομάδες ενδέχεται να μην έχουν κανέναν όριο και περιορισμό στα αιματηρά χτυπήματα τους, που μπορεί να λάβουν χώρα παντού και οποτεδήποτε χωρίς κανέναν δισταγμό για τον αριθμό και την ταυτότητα θυμάτων.

Ενώ ακούμε για επιχειρησιακά σχέδια καταπολέμησης του παρόντος τρομοκρατικού κινδύνου στην Ελλάδα, η όποια αντιτρομοκρατική στρατηγική δεν μπορεί και δεν πρέπει να εξαντληθεί απλά σε προσπάθειες σύλληψης και εξάρθρωσης των σημερινών ενεργών οργανώσεων. Θα πρέπει οι αρχές να κινηθούν και προς την κατεύθυνση να υιοθετήσουν μέτρα ασφάλειας με βάση την καινούργια επιχειρησιακή μεθοδολογία των οργανώσεων και να προλάβουν νέα τραγικά χτυπήματα. Όλα αυτά βέβαια δεν θα πρέπει να φαλκιδέψουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ελευθερίες των ελλήνων πολιτών. Γιατί πάντα η καλύτερη αντιτρομοκρατική στρατηγική είναι μια χώρα με ισχυρούς θεσμούς, σύστημα, σύγχρονο προσανατολισμό, διαφάνεια, ασφάλεια και σεβασμό προς τους πολίτες της.